

Sygn. akt *IV K 176/15 wyrok sprostowany*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSO Barbara Kempńska-Krawczyk

Ławnicy – Ryszard Pietraś i Mirosława Mularczyk

Protokolant – E. S.

w obecności **Prokuratora Anny Murzyn**

po rozpoznaniu w dniach: 29.10.2015 r., 8.12.2015 r., 17.12.2015 r.

sprawy:

1. A. F. (1) (F.)

s. H. i I. zd. (...)

ur. (...) w K.

I. (I) w okresie od połowy 2009r. do stycznia 2011r. w Holandii, S., L., K., R. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami narodowości polskiej i holenderskiej, wielokrotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznych ilości substancji psychotropowych, a jednocześnie w tym samym okresie czasu wprowadzał do obrotu i uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami tych substancji, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodów, w ten sposób, że:

1. W połowie 2009r. w S., wspólnie i w porozumieniu z T. F., obywatelem Holandii, mężczyzną o pseudonimie „Ś.” oraz M. Ł., uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze ok. 1 kg, przyjmując od obywatela Holandii narkotyk w celu wprowadzenia go do obrotu na terenie Polski,

2. W okresie od przełomu lat 2009/2010r. do listopada 2011r. w Holandii i K., wspólnie i w porozumieniu z obywatelem Holandii i M. Ł., pięciokrotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze ok. 18 kg, w celu wprowadzenia go do obrotu na terenie Polski,

3. W styczniu 2011r. w S., wspólnie i w porozumieniu z obywatelem Holandii i M. Ł., dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze ok. 5 kg, w celu wprowadzenia go do obrotu na terenie Polski,

4. W okresie od połowy 2009r. do przełomu lat 2010/2011w S., K., L. i innych miejscowościach, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, wprowadził do obrotu znaczne ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, pochodzącej z wewnątrzspółnotowego nabycia z terenu Holandii, sprzedając narkotyki:

wspólnie i w porozumieniu z M. Ł.

- w okresie od połowy 2009r. do stycznia 2011 w S., K. i R. – J. G. – łącznie nie mniej niż 20 kg w porcjach po 1000-2000 gram,

- w styczniu 2011r. w K. – nieustalonym mężczyznom – w porcji ok. 2 kg,
- wspólnie i w porozumieniu z M. S., M. K. i R. K., w styczniu 2011r. w S. zbył za pośrednictwem M. S., w dwóch transakcjach, w porcjach po 200 i 300 gram R. K. i M. K. łącznie 500 gram, **tj. o przestępstwo z art. 55 ust. 3 oraz art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k., w zw. z art. 65 § 1 k.k.**

II. (II) w okresie od przełomu 2010/2011r. do 25 czerwca 2013r. w Holandii, L. i S. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z E. S., M. Ł. i innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, którą na terenie Polski kierował M. Ł., ps. „S.”, trudniącej się regularnym dokonywaniem wewnątrzspółnotowych nabyć znacznych ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy z terenu Holandii, dokonywanych za pośrednictwem werbowanych przez M. i E. S. „kurierów” oraz wprowadzaniem do obrotu substancji psychotropowych na terenie Polski, **tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.**

2. D. B. (B.)

s. B. i D. zd. M.

ur. (...) w T.

III. (III) na przełomie 2010r. i 2011r., na terenie Holandii, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, na zlecenie M. Ł., wspólnie i w porozumieniu z M. S. wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze ok. 4.000 gram oraz 500 sztuk tabletek ekstazy, **tj. o przestępstwo z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii**

IV. (IV) od końca 2010r. do połowy 2011r. w L., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35, 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowych w postaci amfetaminy o łącznej wadze ok. 300 gram w cenie 12 zł za 1 gram, **tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.**

V. (V) w czerwcu 2011r. na terenie Holandii, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, na zlecenie M. Ł., wspólnie i w porozumieniu z R. C., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze ok. 4.000 gram, **tj. o przestępstwo z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii**

VI. (VI) w lipcu 2011r. na terenie Holandii, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, na zlecenie M. Ł., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z R. C., dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze nie mniejszej niż 4.000 gram, **tj. o przestępstwo z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii**

3. A. S. (1) (S.)

s. B. i B. zd. M.

ur. (...) w T.

VII. (VII) w okresie od 2009r. do 4 grudnia 2013r. w L. i W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom art. 33-35, 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami:

- środków odurzających w postaci marihuany, w łącznej ilości 300 gram, w porcjach po 50 i 100 gram, którą nabywał w okresie od końca 2011r. do czerwca 2013r. od A. B. działającego wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami,
- środków odurzających w postaci haszyszu, w łącznej ilości 250 gram, w porcjach po 50 i 100 gram,
- substancji psychotropowych w postaci amfetaminy, w łącznej ilości co najmniej 200 gram, w wielu transakcjach,
- substancji psychotropowych w postaci mefedronu, w ilości łącznej ok. 15 gram,
- substancji psychotropowych w postaci „kryształ”, w ilości łącznej ok. 20 gram,

które to substancje nabywał, w okresie od maja 2012r. do czerwca 2013r., w celu dalszej sprzedaży od A. B.

- środków odurzających w postaci marihuany, w łącznej ilości 200 gram, w porcjach po 50 i 100 gram, którą nabywał w grudniu 2013 roku od K. G. (1) w celu dalszej sprzedaży,

a nadto odpłatnie udzielał A. B.:

- w okresie od początku 2009 roku do 4 listopada 2013r. środków odurzających w postaci marihuany, w łącznej ilości co najmniej 100 gram, w wielu transakcjach,
- w okresie od czerwca do października 2013r. – substancji psychotropowych w postaci amfetaminy, w łącznej ilości co najmniej 20 gram, **tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 oraz art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k.**

VIII. (VIII) Od grudnia 2013r. do lutego 2014r. w L. przy ul. (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wytwarzał znaczne ilości środków odurzających w postaci marihuany, używając profesjonalnego sprzętu w postaci wzmacniacza napięcia ze stabilizatorem, lamp ledowych o mocy 210 W, sadzonek konopi indyjskich, przy czym w dniu 26 lutego 2014r. posiadał 6 sadzonek konopi indyjskich, gotowy środek odurzający w postaci 122,54 gram marihuany, częściowo podzielonej na porcje dealerskie w woreczkach, **tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.**

4. J. C. (C.),

s. A. i K. zd. S.

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

IX. (IX) w okresie od początku czerwca 2013 roku do połowy sierpnia 2013 roku w L., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał konopie inne niż włókniste w postaci 30 krzewów, z których uzyskał 197 gramów marihuany, **tj. o przestępstwo z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii**

X. (X) w okresie od połowy sierpnia 2013 roku do końca listopada 2013 roku w L., działając czynem ciągłym, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielał innym osobom środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniej niż 197 gramy za kwotę 1300 zł, **tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.**

5. K. G. (1) (G.)

s. J. i A. zd. (...), ur. (...) w T.

XI. (XI) W okresie od 4 grudnia 2013r. do końca marca 2014r. w G., działając czynem ciągłym, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielał innym osobom środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 500 gram o czarnorynkowej wartości 7.500,00 zł, **tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk**

XII. (XII) W okresie od początku maja 2014r. do dnia 18 listopada 2014r. w P. i G., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomani, posiadał substancję psychotropową w postaci 100 gram amfetaminy o czarnorynkowej wartości 1.200,00 zł, **tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii**

6. P. S. (S.)

s. M. i I. zd. S. , ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

XIII. (XVIII) w okresie od początku 2013 roku do czerwca 2013 roku w L. i B., działając czynem ciągłym, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie środkiem odurzającym w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 50 gramów o czarnorynkowej wartości 850,00 zł, które nabył w celu odsprzedaży innym osobom, tj. A. S. (1) za pośrednictwem A. B., oraz środkiem odurzającym w postaci haszyszu w łącznej ilości nie mniej niż 100 gramów o czarnorynkowej wartości 1500,00 zł, i substancją psychotropową w postaci amfetaminy w łącznej ilości nie mniej niż 100 gramów o czarnorynkowej wartości 1500,00 zł, które nabył od A. B. w celu odsprzedaży innym osobom, przy czym za 50 gram amfetaminy A. B. przyjął 50 gram marihuany, a także w tym czasie udzielał nieodpłatnie K. G. (1) nieustalonej ilości środka okurzonego w postaci haszyszu, **tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 i art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk**

1. uznaje oskarżonego **A. F. (1)** za winnego popełnienia przestępstwa, opisanego w pkt I. tj. **przestępstwa z art. 55 ust. 3 oraz art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.** i za to na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U z 2013 poz. 1247) przy zastosowaniu art. 60 § 3, § 6 pkt. 2 k.k., art. 33 § 1, 3 k.k. i art. 65 § 1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 50 (pięćdziesiąt) złotych;

2. uznaje oskarżonego **A. F. (1)** za winnego popełnienia przestępstwa, opisanego w pkt II. **tj. przestępstwa z art. 258 § 1 k.k.**, przy czym przyjmuje, że dopuścił się go w okresie od maja 2009 roku do końca 2011 roku i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 60 § 3, § 6 pkt. 3 k.k. i art. 33 § 1, 3 k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 20 (dwadzieścia) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 50 (pięćdziesiąt) złotych;

3. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1, 2 k.k. wymierza oskarżonemu **A. F. (1)** karę łączną grzywny w wymiarze 200 (dwieście) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 50 (pięćdziesiąt) złotych;

4. na zasadzie art. 60 § 3 i 5 k.k. w zw. z art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U z 2013 poz. 1247), oraz art. 73 § 2 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu **A. F. (1)** wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby 7 (siedem) lat, oddając go pod dozór kuratora;

5. na zasadzie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu **A. F. (1)** na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 3 marca 2015 roku i uznaje ją za wykonaną w zakresie 2 (dwóch) stawek dziennych;
6. na podstawie art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. zobowiązują oskarżonego **A. F. (1)** do powstrzymania się od używania środków odurzających;
7. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **A. F. (1)** przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej w wysokości 46 000 zł (czterdzieści sześć tysięcy) zł;
8. na mocy art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii zasądza od oskarżonego **A. F. (1)** nawiązkę w wysokości 400 (czteryście) zł na rzecz Centrum Zdrowia Psychicznego i Leczenia Uzależnień w G., ul. (...);
9. uznaje oskarżonego **D. B.** za winnego, tego, że w okresie od przełomu 2010 roku do lipca 2011 roku w Holandii, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, na zlecenie M. Ł., dokonał wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wewnątrzspółnotowego nabycia znacznych ilości substancji psychotropowej:
  - na przełomie 2010 roku i 2011 roku wspólnie i w porozumieniu z M. S., w postaci amfetaminy o łącznej wadze ok. 4.000 gram oraz 500 sztuk tabletek ekstazy,
  - w czerwcu 2011r. wspólnie i w porozumieniu z R. C. w postaci amfetaminy o łącznej wadze ok. 4.000 gram,
  - w lipcu 2011r. wspólnie i w porozumieniu z R. C., w postaci amfetaminy o łącznej wadze nie mniejszej niż 4.000 gram, czym wyczerpał znamiona przestępstwa **z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.** i za to na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 60 § 3, § 6 pkt. 2 k.k., art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierza karę 2 (dwa) lata i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 80 (osiemdziesiąt) złotych;
10. uznaje oskarżonego **D. B.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt. IV, tj. **przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.** i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 33 § 1 i 3 k.k. przy zastosowaniu art. 60 § 3, § 6 pkt. 3 k.k. wymierza karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 80 (osiemdziesiąt) złotych;
11. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1, 2 k.k. wymierza oskarżonemu **D. B.** karę łączną 2 (dwóch) lat i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 80 (osiemdziesiąt) złotych;
12. na zasadzie art. 60 § 3 i 5 k.k. oraz art. 73 § 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu **D. B.** wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby 6 (sześć) lat, oddając go pod dozór kuratora;
13. na zasadzie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu **D. B.** na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 19 lutego 2015 roku i uznaje ją za wykonaną w zakresie 2 (dwóch) stawek dziennych;
14. na podstawie art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. zobowiązują oskarżonego **D. B.** do powstrzymania się od używania środków odurzających;
15. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **D. B.** przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej w wysokości 9 900 (dziewięć tysięcy dziewięćset) zł;

16. na mocy art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii zasądza od oskarżonego **D. B.** nawiązkę w wysokości 600 (sześćset) zł na rzecz Centrum Zdrowia Psychicznego i Leczenia Uzależnień w G., ul. (...);

17. uznaje oskarżonego **A. S. (1)** za winnego popełnienia przestępstwa, opisanego w pkt VII, tj. **przestępstwa z art. 56 ust. 3 oraz 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k.**, eliminując z opisu czynu nabycie substancji psychotropowych w postaci „kryształu” w ilości łącznej ok. 20 gram oraz ustalając, że nabycie mefedronu w ilości łącznej ok. 15 gram nastąpiło po 25 sierpnia 2010 roku i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U z 2013 poz. 1247) przy zastosowaniu art. 60 § 3, § 6 pkt. 3 k.k., i art. 33 § 1, 3 k.k. oraz art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 11 (jedenastu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 60 (sześćdziesiąt) złotych;

18. uznaje oskarżonego **A. S. (1)** za winnego popełnienia przestępstwa, opisanego w pkt VIII, tj. **przestępstwa z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.** i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U z 2013 poz. 1247) przy zastosowaniu art. 60 § 3, § 6 pkt. 2 k.k., i art. 33 § 1, 3 k.k. wymierza mu karę 2 (dwa) lata i 11 (jedenaście) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 60 (sześćdziesiąt) złotych;

19. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1, 2 k.k. wymierza oskarżonemu **A. S. (1)** karę łączną 3 (trzy) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 210 (dwustu dziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 60 (sześćdziesiąt) złotych;

20. na zasadzie art. 60 § 3 i 5 k.k. w zw. z art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U z 2013 poz. 1247), oraz art. 73 § 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu **A. S. (1)** wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby 9 (dziewięć) lat, oddając go pod dozór kuratora;

21. na zasadzie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu **A. S. (1)** na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 26 lutego 2015 roku do 22 maja 2015 roku i uznaje ją za wykonaną w zakresie 172 (stu siedemdziesięciu dwóch) stawek dziennych grzywny;

22. na podstawie art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. zobowiązują oskarżonego **A. S. (1)** do powstrzymania się od używania środków odurzających;

23. na mocy art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii zasądza od oskarżonego **A. S. (1)** nawiązkę w wysokości 400 (czterysta) zł na rzecz Centrum Zdrowia Psychicznego i Leczenia Uzależnień w G., ul. (...);

24. na mocy art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii zasądza od oskarżonego **A. S. (1)** nawiązkę w wysokości 600 (sześćset) zł na rzecz Centrum Zdrowia Psychicznego i Leczenia Uzależnień w G., ul. (...);

25. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **A. S. (1)** przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej w wysokości 4 000 (cztery tysiące) zł;

26. uznaje oskarżonego **J. C.** za winnego tego, że w okresie od początku czerwca 2013 roku do połowy sierpnia 2013 roku w L., w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu zebrania i zasuszenia ziela konopi innych niż włókniste, uprawiał 30 krzewów, mogąc dostarczyć znaczne ilości ziela konopi innych niż włókniste, z

których poprzez zebranie wytworzył znaczną ilość środków odurzających w postaci 197 gramów marihuany, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z **art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 53 ust. 2 powyższej ustawy w zw. z art. 12 k.k. i art. 11 § 2 k.k.** i za to na zasadzie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii art. 60 § 3, § 6 pkt. 2 k.k., i art. 11 § 3 k.k. oraz art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 10 (dziesięć) złotych;

27. uznaje oskarżonego **J. C.** za winnego popełnienia przestępstwa, opisanego w pkt X., tj. **art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.** i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 33 § 1,2,3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 40 (czterdzieści) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 10 (dziesięć) złotych;

28. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. wymierza oskarżonemu **J. C.** karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 10 (dziesięć) złotych;

29. na zasadzie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. oraz art. 73 § 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu **J. C.** wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzech) lat, oddając go pod dozór kuratora;

30. na zasadzie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu **J. C.** na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 18 listopada 2014 roku i uznaje ją za wykonaną w zakresie 2 (dwóch) stawek dziennych;

31. na podstawie art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. zobowiązują oskarżonego **J. C.** do powstrzymania się od używania środków odurzających;

32. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **J. C.** przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej w wysokości 1300 (jeden tysiąc trzysta) zł;

33. na mocy art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii zasądza od oskarżonego **J. C.** nawiązkę w wysokości 100 (sto) zł na rzecz Centrum Zdrowia Psychicznego i Leczenia Uzależnień w G., ul. (...);

34. uznaje oskarżonego **K. G. (1)** za winnego popełnienia przestępstwa, opisanego w pkt XI., tj. **art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.** i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 33 § 1,2,3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 20 (dwadzieścia) złotych;

35. uznaje oskarżonego **K. G. (1)** za winnego popełnienia przestępstwa, opisanego w pkt XII, tj. przestępstwo z **art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii** i za to na zasadzie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

36. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu **K. G. (1)** karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

37. na zasadzie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. oraz art. 73 § 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu **K. G. (1)** wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzech) lat, oddając go pod dozór kuratora;

38. na zasadzie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu **K. G. (1)** na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 18 listopada 2014 roku i uznaje ją za wykonaną w zakresie 2 (dwóch) stawek dziennych;

39. na podstawie art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. zobowiązuję oskarżonego **K. G. (1)** do powstrzymania się od używania środków odurzających;

40. na mocy art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii zasądza od oskarżonego **K. G. (1)** nawiązkę w wysokości 500 (pięćset) zł na rzecz Centrum Zdrowia Psychicznego i Leczenia Uzależnień w G., ul. (...);

41. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **K. G. (1)** przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej w wysokości 2 500 (dwa tysiące pięćset) zł;

42. uznaje oskarżonego **P. S.** za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. XIII aktu oskarżenia czynu, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 i art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na zasadzie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 82 (osiemdziesiąt dwie) stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

43. na zasadzie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. oraz art. 73 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. według stanu prawnego obowiązującego do dnia 30 czerwca 2015 roku warunkowo zawiesza oskarżonemu **P. S.** wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby 4 (czterech) lat, oddając go pod dozór kuratora;

44. na zasadzie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. według stanu prawnego obowiązującego do dnia 30 czerwca 2015 roku zalicza oskarżonemu **P. S.** na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 5 maja 2015 roku i uznaje ją za wykonaną w zakresie 2 (dwóch) stawek dziennych;

45. na mocy art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii zasądza od oskarżonego **P. S.** nawiązkę w wysokości 500 (pięćset) zł na rzecz Centrum Zdrowia Psychicznego i Leczenia Uzależnień w G., ul. (...);

46. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **P. S.** przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartość korzyści majątkowej w wysokości 1 150 (tysiąc sto pięćdziesiąt) zł;

47. na zasadzie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz **adv. T. D.** kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem), a na rzecz **adv. M. J.** kwotę 1033,20 zł (tysiąc trzydzieści trzy i 20/100) w tym 23% VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym J. C. i D. B. z urzędu;

48. na mocy art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1, art. 3 i art. 6 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza częściowo od oskarżonych J. C., A. F. (1), A. S. (1), D. B., K. G. (1), P. S. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie po 70 zł (siedemdziesiąt) stanowiące wydatki poniesione w sprawie i obciąża opłatą:

- A. F. (1) w kwocie 2 400 zł dwa (tysiące czterysta) zł,

- D. B. w kwocie 2 885,60 zł (dwa tysiące osiemset osiemdziesiąt pięć i 60/100),

- A. S. (1) w kwocie 2 920 zł (dwa tysiące dziewięćset dwadzieścia),

- J. C. w kwocie 1 118 zł (tysiąc sto osiemnaście),

- K. G. (1) w kwocie 380 zł (trzysta osiemdziesiąt),

- P. S. w kwocie 628 zł (sześćset dwadzieścia osiem).

Sygn. akt IV K 176/15

UZASADNIENIE

w zakresie kary i innych konsekwencji prawnych czynów odnośnie oskarżonych A. F. (1), A. S. (1), J. C., P. S..

W pierwszej kolejności odnieść należy się do instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary. Jako, że oskarżonym A. F. (1), A. S. (1), jak i J. C. (po zmodyfikowaniu zarzutów podczas rozprawy głównej z dnia 29 października 2015 roku – k. 51) zarzucono zbrodnie, to możliwe jest nadzwyczajne złagodzenie kary pozbawienia wolności w trybie art. 387 k.k., gdy wniosek został złożony przed doręczeniem oskarżonym zawiadomienia o terminie rozprawy, jak to miało miejsce w realiach niniejszej sprawy. Sąd wobec oskarżonych A. S. (1) i A. F. (1) zastosował nadzwyczajne złagodzenie kary pozbawienia wolności na podstawie art. 60 § 3, § 6 pkt. 2 k.k. Oskarżonym A. F. (1) i A. S. (1) zostały wymierzone kary jednostkowe uwzględniające ich postawę procesową, która skłoniła ich do ujawnienia przestępstw i podania okoliczności ich popełnienia. Swoim zachowaniem oskarżeni ułatwili ujawnienie przestępstw i podali okoliczności ich popełnienia. Przyczyniło się to niewątpliwie do realizacji podstawowych celów postępowania karnego, przez co winno również znaleźć odzwierciedlenie w korzystniejszej wymiarze kary. Obu oskarżonym za zbrodnie wymierzono kary wyższe niż jedna trzecia dolnej granicy ustawowego zagrożenia, tj. 2 lata i 10 miesięcy w stosunku do A. F. (1) i 2 lat i 11 miesięcy wobec A. S. (1). Przesłankę zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia stanowi także współdziałanie z innymi osobami w popełnieniu przestępstw. Za współdziałających w popełnieniu przestępstwa z innymi osobami w rozumieniu art. 60 § 3 k.k. należy uznać co najmniej trzech sprawców, którzy mimo postawienia im odrębnych zarzutów lub nawet osądzenia ich w odrębnych postępowaniach, uczestniczą w obrocie hurtowym tymi samymi narkotykami, przy czym jeden z nich (lub grupa współników) sprzedaje narkotyki, a drugi z nich (lub inna grupa współników) je nabywa. W niniejszej sprawie oskarżony A. F. (1) miał współdziałać z T. F., M. Ł., obywatelem Holandii o pseudonimie „Ś., M. S., M. K. i R. K., zaś A. S. (2) działał wspólnie i w porozumieniu z A. B. i innymi osobami. W toku postępowania przygotowawczego i sądowego oskarżeni A. F. (1) i A. S. (1) złożyli szczerze i wyczerpujące wyjaśnienia, obciążając inne osoby, współdziałające w popełnieniu oraz w sposób konsekwentny i rzeczowy omówili istotne okoliczności popełnionych czynów. Współdziałające osoby miały popełnić jakościowo tożsamy czyn, który jest czynem popełnionym wspólnie ze sprawcą. Nadto Prokurator podczas rozprawy głównej złożył wniosek o zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary. Zostały spełnione przesłanki zastosowania ww. przepisu, tj. przekazanie przez sprawcę przestępstwa popełnionego we współdziałaniu z co najmniej dwiema osobami, organowi powołanemu do ścigania przestępstw wszystkich istotnych w sprawie, posiadanych przez niego informacji o osobach współdziałających z nim w popełnieniu tego przestępstwa oraz okolicznościach jego popełnienia, niezależnie od tego, czy informacje te były już temu organowi znane.

Gwoli wyjaśnienia skala prowadzonego przez A. F. (1) przestępczego procederu uzasadnia uczynienie sobie przez oskarżonego z przestępstwa stałego źródła dochodu. Na przestrzeni ponad 18 miesięcy oskarżony wielokrotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia znacznych ilości substancji psychotropowych, a jednocześnie w tym samym okresie czasu wprowadzał do obrotu i uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami tych substancji. Wspólnie z innymi osobami dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia około 24 kg substancji psychotropowych, które wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami wprowadzał do obrotu. Z wprowadzania substancji odurzających uczynił sobie zatem stałe źródło dochodu. Możliwość zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary nie wyłącza faktu działania oskarżonego A. F. (1) w warunkach określonych w art. 65 § 1 k.k., jakkolwiek przepis ten przewiduje obligatoryjne obostrzenie kary. W przypadku bowiem zbiegu podstaw do nadzwyczajnego złagodzenia i obostrzenia kary, do sądu należy decyzja, którą z tych instytucji zastosować. Jeżeli sąd przypisał oskarżonemu działanie w warunkach art. 65 § 1 k.k. i jednocześnie dopatrzył się przesłanek do nadzwyczajnego złagodzenia kary, to tenże przepis winien być pominięty w podstawie wymiaru kary przy wymiarze karę poniżej dolnego ustawowego zagrożenia za dany typ przestępstwa.

Wobec oskarżonego J. C., któremu przypisano przestępstwo z art. art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 53 ust. 2 powyższej ustawy w zw. z art. 12 k.k. i art. 11 § 2 k.k. nie było podstaw do zastosowania treści art. 60 § 3 k.k., bowiem oskarżony nie współdziałał z innymi osobami w popełnieniu czynu zabronionego, a jedynie sprzedawał narkotyki A. S. (1). Sąd przez omyłkę zastosował nadzwyczajne złagodzenie kary na podstawie art. 60 § 3 k.k. zamiast z art. 60 § 2 k.k. Bez wątplenia wytworzenie przez oskarżonego 197 gramów

środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste stanowi ilość znaczną w rozumieniu przepisu z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii stanowi zbrodnię i stanowisko to znajduje odzwierciedlenie w doktrynie i orzecznictwie. Dominującym jest bowiem pogląd, uznający za znaczną ilość środka odurzającego lub substancji psychotropowej, ilość narkotyku pozwalającą na jednorazowe odurzenie co najmniej kilkudziesięciu osób. Jednakże z drugiej strony okoliczności przedmiotowe i podmiotowe w niniejszej sprawie przemawiają za zastosowaniem nadzwyczajnego złagodzenia kary. Oskarżony w przeważającej mierze przeznaczał uzyskaną marihuanę na własny użytek, a jej część przeznaczył na sprzedaż wśród znajomych, osiągając z tego nie znaczną korzyść majątkową w wysokości 1300 zł. Za istotną okoliczność należy uznać także fakt, że oskarżony nie dokonał jej odtworzenia, co oznacza, że uprawa miała charakter jednorazowy, o niewielkim stopniu wyspecjalizowania i obejmowała jedynie okres od czerwca 2013 roku do sierpnia 2013 roku. Wysokość uzyskanej korzyści majątkowej nie mogła przemawiać za uczynieniem z przestępstwa stałego źródła dochodu, toteż wyeliminowano z kwalifikacji prawnej czynu art. 65 § 1 k.k. W ocenie Sądu kara bezwzględna pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej 3 lat byłaby niewspółmierna do wagi czynu i jego społecznej szkodliwości.

Kary jednostkowe wymierzone oskarżonym za poszczególne przestępstwa w wysokości:

- wobec A. F. (1) za przestępstwa z art. 55 ust. 3 oraz art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. kara 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 50 złotych, za przestępstwa z art. 258 § 1 k.k, kara grzywny w wysokości 20 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 50 złotych,

- wobec A. S. (1) za przestępstwa z art. 56 ust. 3 oraz 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k., kara 1 roku i 11 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 60 złotych, za przestępstwa z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. kara 2 lata i 11 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 60 złotych,

- wobec J. C. za przestępstwo z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 53 ust. 2 powyższej ustawy w zw. z art. 12 k.k. i art. 11 § 2 k.k. kara 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 70 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 10 złotych, za przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. kara 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 10 złotych,

- wobec P. S. za przestępstwa z art. 56 ust. 3 i art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. kara 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 82 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 20 złotych.

Zgodnie z art. 53 k.k. Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd uwzględnił w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego. Sąd miał na uwadze uzgodnione przez oskarżonych wnioski o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy z prokuratorem. Tak ukształtowane kary jednostkowe po zastosowaniu instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary są adekwatne do stopnia winy oskarżonych i społecznej szkodliwości popełnionych przez nich czynów, a także w należyty sposób uwzględniają cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonych. Jako okoliczność łagodzącą Sąd przyjął

uprzednią niekaralność oskarżonego A. F. (1) i prowadzony uporządkowany styl życia. Kar te czynią też zadość potrzebom w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd wyraża przekonanie, że wymierzone oskarżonym kary jednostkowe są jedynymi, które w ich przypadku jest w stanie spełnić wszystkie cele, tak w zakresie prewencji indywidualnej – zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonego jak i w ramach prewencji generalnej – cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wobec znowelizowania trybów konsensualnych po 1 lipca 2015 roku i opłacalności takiego sposobu zakończenia postępowania w danej instancji, wpływa korzystnie na konieczności kształtowania świadomości indywidualnej oraz prawnej społeczeństwa co do nieuchronności kary. W szczególności wymiar kary musi wzbudzić lub utrwalić respekt przed konsekwencjami działań naruszających prawidłowe funkcjonowanie państwa, porządek publiczny, godność i nietykalność człowieka, prawa i ochronę obywateli tego państwa i innym osób zamieszkałych na jego terytorium.

Wymierzając karę łączną Sąd zastosował korzystną dla oskarżonych A. F. (1) i J. C. zasadę absorpcji, mając na uwadze bliską więź przedmiotową i podmiotową, jak też bliski związek czasowy, miejscowy oraz sytuacyjny i wymierzył im karę łączną, w wysokości najwyższej z orzeczonych kar jednostkowych, to jest wobec A. F. (1) karę łączną grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki na kwotę 50 zł, zaś wobec J. C. karę łączną 1 roku pozbawienia wolności. Ponadto Sąd zważył, iż w doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że za stosowaniem dyrektywy absorpcji przemawiać może ponadto ocena stopnia społecznej szkodliwości (bezprawia) zbiegających się przestępstw w wypadkach, gdy jedno z popełnionych przestępstw ma jednoznacznie wyższy od pozostałych stopień społecznej szkodliwości, swoiście dominuje nad pozostałymi, które mają mniejsze znaczenie z punktu widzenia bezprawia. Nie ulega wątpliwości, iż skala czynów oskarżonych A. F. (2) (czyn 1) i J. C. (czyn IX), czasookres jaki obejmują, rodzaj dóbr naruszonych, wyznaczają jego wyższą społeczną szkodliwość w porównaniu z pozostałymi przestępstwami, za które zostali skazani, odpowiednio czyn II i X. Natomiast czyn z art. 258 § 1 k.k. pozostaje w ścisłym związku przestępstwem z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, albowiem czynu tego oskarżony dopuścił się właśnie w związku przynależnością do zorganizowanej grupy przestępczej. Wobec J. C. początkowo uprawiał on krzewy, mogące dostarczyć znaczne ilości konopi innych niż włókniste, także z przeznaczeniem na udzielanie ich innym osobom. W tych konkretnych przypadku zastosowanie najkorzystniejszej zasady łączenia kar nie spowoduje bezkarności oskarżonych za większość przestępstw, bowiem przeważająca ich liczba ujęta jest w czynach I i IX, a zastosowanie tejże zasady przyczyni się do racjonalizacji wymiaru kary wobec oskarżonych.. Z drugiej zaś strony usprawiedliwionym jawi się w stosunku do A. S. (1) zastosowanie zasady asperacji, bowiem przestępstwa popełnione przez oskarżonego A. S. (1) nie cechują się tak bliskim związkiem sytuacyjnym. Oskarżony najpierw uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających, które odpłatnie udzielał, po czym gdy zakończył tenże proceder, przystąpił do samodzielnego wytwarzania substancji odurzających. Oba czyny stanowią zbrodnie, tym samym jeden z czynów nie może pochłaniać bezprawia drugiego z nich. Sąd orzekła wobec A. S. (1) karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 210 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 60 złotych;

Jednocześnie na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd wymierzył oskarżonemu A. F. (1), A. S. (1) (czyn VII) i P. S. na podstawie art. 56 ust 3 cytowanej ustawy, a J. C. i A. S. (1) (czyn VIII) na podstawie art. 53 ust. 2 powyższej ustawy karę grzywny obok kary pozbawienia wolności. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1, 2 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu A. F. (1) karę łączną grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 50 złotych, A. S. (1) karę łączną grzywny w wymiarze 210 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 60 złotych, J. C. karę łączną grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 10 złotych. Natomiast na podstawie art. 33 § 2 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu J. C. , który działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 zł. Sąd uznał, że tak ukształtowana kara łączna grzywny uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonych, jak również ich możliwości zarobkowe, dochody oraz wartość majątku. Uznać zatem należy, że sytuacja majątkowa oskarżonych pozwala na ich uiszczenie.

Sąd na zasadzie art. 60 § 3 i 5 k.k. w zw. z art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U z 2013 poz. 1247) warunkowo zawiesił oskarżonemu

A. F. (1) wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby 7 lat, oddając go pod dozór kuratora. W związku z popełnieniem przestępstwa z art. 258 § 1 k.k., orzeczenie dozoru było obligatoryjne. Także na podstawie art. 60 § 3 i 5 k.k. Sąd warunkowo zawiesił oskarżonemu A. S. (1) wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby 9 lat, oddając go fakultatywnie pod dozór kuratora. Oskarżonym została wymierzona kara poniżej 5 lat pozbawienia wolności i uzasadniona staje się pozytywna prognoza, iż oskarżeni uzyskując dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia nie popełnią ponownie przestępstw, zwłaszcza, iż wobec A. F. (1) niniejsze postępowanie stanowi pierwsze skazanie. Wymiar kary łącznej orzeczonej wobec J. C. w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności pozwolił na zastosowanie reguł z art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. oraz art. 73 § 1 k.k. przy warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby 3 lat, oddając go pod dozór kuratora. Decydując o warunkowym zawieszeniu orzeczonej kary pozbawienia wolności, Sąd miał na uwadze, iż J. C. w momencie popełnienia niniejszych przestępstw nie był prawomocnie skazany na karę pozbawienia wolności (wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 27 lutego 2014 roku, sygn. akt II K 815/13, w którym orzeczono karę grzywny) oraz treść art. 58 § 1 k.k., który nakazuje orzec karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania tylko wtedy, gdy jest to bezwzględnie konieczne, gdy żadna inna kara nie jest w stanie spełnić celów kary wobec sprawcy, a nie jest sprawcą, który bezwzględnie wymaga ukarania połączonego z pozbawieniem wolności. Zdaniem Sądu postawa oskarżonego, dotychczasowy sposób jego życia świadczy o tym, iż właściwie wykorzysta i doceni ów probacyjny środek w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary. Powyższy okres zawieszenia wykonania kary jest niezbędny, zdaniem Sądu, dla osiągnięcia celów wychowawczych oraz oddziaływania społecznego. Biorą pod uwagę uprzednia karalność oskarżonego P. S. na zasadzie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. oraz art. 73 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. według stanu prawnego obowiązującego do dnia 30 czerwca 2015 roku. Nadto mając na uwadze art. 4 § 1 k.k. oraz fakt, że ustawa - Kodeks karny, obowiązująca w momencie popełnienia czynu była względniejsza dla oskarżonego (z uwagi na możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary), Sąd zastosował art. 69 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu nadanym ustawą o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska z dnia 12 lutego 2010 r. (Dz.U. Nr 40, poz. 227), art. 70 § 1 pkt. 1 k.k., w brzmieniu pierwotnym, zaś art. 73 § 1 k.k. zmienionego ustawą o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego i ustawy - Kodeks karny wykonawczy z dnia 27 lipca 2005 r. (Dz.U. Nr 163, poz. 1363). Sąd warunkowo zawiesił oskarżonemu P. S. wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby 4 lat, oddając go fakultatywnie pod dozór kuratora. Mając na względzie, iż oskarżony P. S. w momencie popełnienia czynów zabronionych w 2013 roku był prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 14 sierpnia 2012 roku, sygn. akt II K 1417/11 na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 193 k.k.

Na zasadzie art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonym: A. F. (1) na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 3 marca 2015 roku /k. 1301/ i uznaje ją za wykonaną w zakresie 2 stawek dziennych, A. S. (1) /k. 604/ na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 26 lutego 2015 roku do 22 maja 2015 roku i uznaje ją za wykonaną w zakresie 172 stawek dziennych grzywny, J. C. /k. 824/ na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 18 listopada 2014 roku i uznaje ją za wykonaną w zakresie 2 stawek dziennych. Natomiast na zasadzie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. według stanu prawnego obowiązującego do dnia 30 czerwca 2015 roku zalicza oskarżonemu P. S. /k. 1612/ na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 5 maja 2015 roku i uznaje ją za wykonaną w zakresie 2 stawek dziennych. Z racji powyższego należało zaliczyć okres rzeczywistego pozbawienia wolności jak w sentencji wyroku.

Konsekwencją skazania wobec A. F. (1), A. S. (1) i J. C. przy zastosowaniu przepisów obowiązujących jako względniejsze w momencie orzekania było orzeczenie obowiązku powstrzymania się od używania środków odurzających na podstawie art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. Jako, że zastosowanie przywileju warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec P. S. odbyło się na gruncie przepisów sprzed nowelizacji, to orzeczenie obowiązku było fakultatywne i jak wynika z protokołu rozprawy głównej pozostawione uznaniu Sądu.

Zgodnie bowiem z art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd za przestępstwa popełnione przez oskarżonych może orzec nawiązkę na cele zwalczania i zapobiegania narkomanii. Tym samym Sąd orzekł na rzecz

Centrum Zdrowia Psychicznego i Leczenia Uzależnień w G., ul. (...) nawiązkę od oskarżonych: A. F. (1) i A. S. (1) po 400 zł, J. C. 100 zł, a P. S. 500 zł. W uznaniu Sądu kwoty te choć w niewielkim stopniu przyczynią się do pomocy osobom uzależnionym, z drugiej strony Sąd wziął pod uwagę funkcje represyjno – kompensacyjne oraz charakter środka, jak i możliwości finansowe oskarżonych.

Z popełnienia przestępstwa oskarżeni uzyskali korzyści majątkowe w kwotach: 46 000 – A. F. (1), 4 000 zł – A. S. (1) i 1 300 zł – J. C.. Przy wyliczeniu kwoty przypadku równowartości korzyści majątkowej, Sąd wziął pod uwagę ilość substancji psychotropowych, oraz cenę za jaką nabywali substancje psychotropowe i jaki przychód osiągnęli z przestępczego procederu. Z tejże racji na podstawie art. 45 § 1 k.k. Sąd orzekł w sentencji wyroku przepadek równowartości korzyści majątkowej.

Na mocy art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1, art. 3 i art. 6 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych Sąd obciążył częściowo oskarżonych J. C., A. F. (1), A. S. (1), P. S. na rzecz Skarbu Państwa kosztami sądowymi w kwocie po 70 zł w postaci wydatków poniesionych w sprawie i obciążył opłatą: - A. F. (1) w kwocie 2 400 zł (opłata od kary pozbawienia wolności i kary łącznej grzywny), - A. S. (1) w kwocie 2 920 zł (opłata od kary łącznej pozbawienia wolności i kary łącznej grzywny), - J. C. w kwocie 1 118 zł (opłata od kary łącznej pozbawienia wolności i kary łącznej grzywny oraz obciążenie kosztami obrońcy z urzędu), - P. S. w kwocie 628 zł (opłata od kary pozbawienia wolności i kary grzywny).

Sygn. akt IV K 176/15

Prokuratura Okręgowa w Gliwicach V Ds. 27/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w Wydziale IV Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Barbara Kempieńska-Krawczyk

Protokolant: E. S.

bez udziału prokuratora

po rozpoznaniu w sprawie A. F. (1) i in.

z urzędu

w przedmiocie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej

na podstawie art. 105 § 1 kpk

postanawia

1. sprostować oczywistą omyłkę pisarską w wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 17.12.2015r. sygn. IV K 176/15 w ten sposób, że wpisać imiona i nazwiska ławników: Ryszard Pietraś i Mirosława Mularczyk, którzy brali udział w niniejszej sprawie;
2. wyeliminować punkt 24 ww. wyroku, a to, iż zasądzono od oskarżonego A. S. (1) kwotę 600 zł na rzecz Centrum Zdrowia Psychicznego i Leczenia uzależnień w G..

UZASADNIENIE

W sprawie o sygn. IV K 176/15, która toczyła się przed Sądem Okręgowym w Gliwicach udział brali ławnicy Ryszard Pietraś i Mirosława Mularczyk. W dniu 17.12.2015r. zapadł wyrok, który to ww. ławnicy podpisali (k. 76). Omyłkowo nie zostali wpisani w główce wyroku.

Zgodnie z wnioskiem w trybie art. 387 kpk (k. 39-40, 58) oskarżonego A. S. (1) i jego obrońcy oraz po akceptacji prokuratora i Sądu orzeczono wobec ww. oskarżonego nawiązkę w kwocie 400 zł, co znalazło odzwierciedlenia w punkcie 23 wyroku z dnia 17.12.2015r. Omyłkowo (omyłka komputerowa) w punkcie 24. powielono zapis z punktu 23., dodatkowo omyłkowo wpisując kwotę 600 zł.

Mając na uwadze powyższe omyłki, orzeczono jak w sentencji.

Sygn. akt IV K 176/15

UZASADNIENIE

A. S. (1) został oskarżony o to, że

I. (VII) w okresie od 2009r. do 4 grudnia 2013r. w L. i W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom art. 33-35, 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami:

- środków odurzających w postaci marihuany, w łącznej ilości 300 gram, w porcjach po 50 i 100 gram, którą nabywał w okresie od końca 2011r. do czerwca 2013r. od A. B. działającego wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami,
- środków odurzających w postaci haszyszu, w łącznej ilości 250 gram, w porcjach po 50 i 100 gram,
- substancji psychotropowych w postaci amfetaminy, w łącznej ilości co najmniej 200 gram, w wielu transakcjach,
- substancji psychotropowych w postaci mefedronu, w ilości łącznej ok. 15 gram,
- substancji psychotropowych w postaci „kryształ”, w ilości łącznej ok. 20 gram,

które to substancje nabywał, w okresie od maja 2012r. do czerwca 2013r., w celu dalszej sprzedaży od A. B.

- środków odurzających w postaci marihuany, w łącznej ilości 200 gram, w porcjach po 50 i 100 gram, którą nabywał w grudniu 2013 roku od K. G. (1) w celu dalszej sprzedaży,

a nadto odpłatnie udzielał A. B.:

- w okresie od początku 2009 roku do 4 listopada 2013r. środków odurzających w postaci marihuany, w łącznej ilości co najmniej 100 gram, w wielu transakcjach,
- w okresie od czerwca do października 2013r. – substancji psychotropowych w postaci amfetaminy, w łącznej ilości co najmniej 20 gram, tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 oraz art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k.

II. (VIII) Od grudnia 2013r. do lutego 2014r. w L. przy ul. (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wytwarzał znaczne ilości środków odurzających w postaci marihuany, używając profesjonalnego sprzętu w postaci wzmacniacza napięcia ze stabilizatorem, lamp ledowych o mocy 210 W, sadzonek konopi indyjskich, przy czym w dniu 26 lutego 2014r. posiadał 6 sadzonek konopi indyjskich, gotowy środek odurzający w postaci 122,54 gram marihuany, częściowo podzielonej na porcje dealerskie w woreczkach, tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony A. S. (1) ps. „B.” i A. B. poznali się w roku 2003 roku. W 2009 roku A. S. (1) postanowili podjąć z nim współpracę w zakresie obrotu środkami odurzającymi. W tym czasie w lokalnym środowisku oskarżony był znany jako osoba od której można było uzyskać odpłatnie i nieodpłatnie różne rodzaje środków odurzających, a także był osobą od nich uzależnioną. W okresie od maja 2011 roku do czerwca 2013 r. w L. i W. A. S. (1) nabył:

- amfetaminę w ilościach jednorazowo od 2,5 do 100 gram w cenie 18 zł za gram. Miały miejsce transakcje na 100 gram, 50 gram a łącznie od 200 do 250 gram marihuany. Oskarżony nabywał środki odurzające w celu dalszej odsprzedaży.
- marihuanę w ilości łącznie 300 gram w cenie 17 zł za gram. Łącznie 150 gram oskarżony nabył za pośrednictwem A. B. od mężczyzny o pseudonimie „M.” z T., a kolejne 150 gram od mężczyzny o ps. „M.” z W.
- haszysz w ilości 250 gram w trzech transakcjach, w porcjach po 50 i 100 gram.
- nieustaloną substancję w postaci kryształu w ilości łącznie 20 gram za 40 zł za gram.
- mefedron w łącznej ilości 15 gram w cenie 30 zł za gram.

A. S. (1) w trzech transakcjach nabył także marihuanę od K. G. (2), którego znał ze szkoły. Za pierwszym razem nabył 100 gramów, oraz dwukrotnie po 50 gramów. Transakcje miały miejsce w piwnicy domu K. G. (1). Nadto K. G. (1) nabywał okazjonalnie marihuanę od A. S. (1) na własne potrzeby. Narkotyki te pochodziły z Holandii i odbierane były m.in. przez oskarżonego pod W..

Natomiast A. B. nabył od oskarżonego w okresie od początku 2009 roku do 4 listopada 2013r. środki odurzające w postaci marihuany, w łącznej ilości co najmniej 100 gram, w wielu transakcjach. Po zastosowaniu tymczasowego aresztowania wobec E. S. to A. B. zaopatrywał się w amfetaminę u A. S. (1) i od czerwca do października 2013 r. A. S. (1) udzielił mu tej substancji psychotropowej w łącznej ilości co najmniej 20 gram.

Następnie w wynajętym mieszkaniu w L. przy ulicy (...) oskarżony zmierzał do wytwarzania środków odurzających w postaci marihuany. W tym celu w grudniu 2013 roku nabył przez internet 10 nasion marihuany oraz namiot. Posiadając niezbędne doświadczenie i umiejętności w tej dziedzinie, rozpoczął uprawę konopi innych niż włókniste, umieszczając je w odosobnionym pokoju, w zamkniętej szafie przy odpowiednim oświetleniu. Do momentu policyjnego przeszukania w dniu 26 lutego 2014 roku urosły 3 krzaki, a kolejne 6 sadzonek było przed fazą kwitnienia. Po wysuszeniu, wytworzył z nich 122,54 gram marihuany. W trakcie przeszukania w mieszkaniu oskarżonego ujawniono profesjonalny sprzęt w postaci wzmacniacza napięcia ze stabilizatorem, lamp ledowych o mocy 210 W, sadzonek konopi indyjskich, przy czym w dniu 26 lutego 2014r. posiadał 6 sadzonek konopi indyjskich, gotowy środek odurzający w postaci 122,54 gram marihuany, częściowo podzielonej na porcje dealerskie w woreczkach.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie: wyjaśnień oskarżonego A. S. (1) /k. 635v-636, 637-639, 641, 966-967, 713-714, 715- 721, 725-727, 1344-1345, 748-752, 790-793, 1018, 1026-1027/.1739-1740, 1741-1743, k. 56v-58 akt IV K 176/15/, wyjaśnień A. B. /k. 471-472, 481, 485-491v, 492-500, 501-515, 637, 809-810, 964-965, 1014-1017, 1087-1088, 1744/ J. C. /k. 840-841, 843, 50v-51 akt IV K 176/15/, K. G. (1) /k. 869-870, 872, 1084-1086, k. 65v-66v akt sprawy IV K 176/15/, R. P. /k. 999-1000, 1010-1011, 1012-1013/, A. /k. 1651-1652/, P. S. /k.1624-1625, 1744-1748, 1760-1761.k. 58/. P. N. /k. 1012-1013, 1026-1027/, zeznań Ł. F. /k. 643-644/, M. L. /k. 744-747/, opinii sądowno – psychiatrycznej oskarżonego /k. 650-654/, opinii H-E-IV -5480/1833/14 /k. 767-768/ Komendy Wojewódzkiej Policji w K., opinii H-E-IV-5481/5934/14 /k. 799, k. 801-805/, protokołu przeszukania /k. 606-615, 620-621/, protokołu oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną /k. 618-619, 622-629/, dokumentacji fotograficznej /k. 682-700/, kwestionariusza zebrania informacji przez specjalistę terapii uzależnień /k. 703-709v/, protokół przeszukania /k. 612-629/, dokumentacji fotograficznej /k. 694-695/, protokołu przekazania /k. 779/, opinii H-E-IV -5480/1833/14 /k. 767-768/, opinii H-E-IV -5481/5934/14 /k. 799/, umowy najmu lokalu mieszkalnego /k. 827-829/, protokołu oględzin telefonu A. S. (1) /k. 811/ oraz pozostałych dowodów z dokumentów zgodnie z a/o.

A. S. (1) był uprzednio karany za przestępstwa z art. 62 ust. 1, art. 58 ust. 1, art. 59 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 288 § 1 k.k., art. 158 §1 k.k. Dowód: dane o karalności /k. 585-586, 733-734, 1035-1036/, odpis wyroku Sądu Rejonowego w T., sygn. akt II K 480/08 /k. 592-595/, Sądu Rejonowego w T., sygn. akt VIII K 1223/08 /k. 596/, Sądu Rejonowego w T., sygn. akt VII K 1363/10 /k. 597-598/

W pierwszych przesłuchaniach /k. 635v-636, 637-639/ oskarżony **A. S. (1)** przyznał się jedynie do nabywania środków odurzających na własny użytek oraz do prowadzenia uprawy konopii indyjskich, początkowo z P. N., a następnie samodzielnie. Zaprzeczał, by sprzedawał A. B. środki odurzające /k. 638/, a jedynie nabywał od osoby o ps. M.. /k. 641, 966-967/. Zmienił jednak wyjaśnienia i podczas przesłuchania /k. 665/ przyznał się częściowo do zarzucanych mu czynów, stwierdzając, że nie były to znaczne ilości narkotyków. Podczas kolejnego przesłuchania /k. 713-714/ odmówił składania wyjaśnień. Kolejno od przesłuchania z dnia 10 kwietnia 2014 roku /k. 715- 721, 725-727, 1344-1345/ wskazywał, że nabywał od K. G. (1) marihuanę Scharakteryzował poszczególne transakcje. Wskazał, że mógł on nabyć w przedziale od 200 do 300 gram od K. G. (1). Podał także J. C. i osobę o imieniu A. jako zbywcę narkotyków. Oskarżony sprecyzował w jakich ilościach nabywał środki odurzające od A. B.. Oskarżony zanegował, iż M. L. miała dostęp do pokoju z uprawą konopi innych niż włókniste i wiedziała o uprawie. Nie zmienił wyjaśnień podczas eksperymentu procesowego /k. 748-752/. Rozpoznał na tablicy poglądowej m.in. J. C. i K. G. (1) /k. 790-793/ Zaprzeczył jednak znajomość z P. O. /k. 1018/. Przyznał się /k. 1739-1740/ do części przedstawionych zarzutów. Dodał, że posiadał marihuanę dla siebie, lecz także częstował nią kolegów. Oskarżony wskazał jeszcze innych dostawców marihuany /k. 1741-1743/. W toku postępowania sądowego /k. 56v-58 akt IV K 176/15/ przyznał się w całości do zarzucanych czynów. Scharakteryzował obrót środkami odurzającymi i wytwarzanie. Dodał, że „kryształ”, to był narkotyk zamawiany z Internetu i pod taką nazwą był sprzedawany. Były to pochodna metaamfetaminy lub mefedronu. Wskazał, że A. B. kupował oraz podsyłał mu klientów. Zażywał wtedy narkotyki. Podkreślił, że nie zarobił dużo na sprzedaży narkotyków. Nie był w stanie stwierdzić jaka to mogła być kwota. Potwierdził częściowo wyjaśnienia z k. 635-636, 637-639, 735-741, 1739-1740 bowiem sprzedawał także środki odurzające A. B.. Nie podtrzymał wyjaśnień z k. 665. Pozostałe wyjaśnienia z k. 713-714, 715-721, 725-726, 727, 746-747, 790-793, 966-967, 1010-1011, 1016, 1330-1332, 1344-1345, 1741-1743, 1747-1748 potwierdził.

Wyjaśnienia A. S. (1) należy oceniać przez pryzmat wyjaśnień A. B., K. G. (1), P. S., jak i częściowo J. C.. Zauważyć należy, że przede wszystkim oskarżony dostarczył dowodów wskazujących na popełnienie przez niego czynów zabronionych. Niewątpliwym jest, że chcąc w pełni wyrazić skruchę, podał również osoby z nimi współdziałające, jak i okoliczności towarzyszące popełnieniu czynów zabronionych. W wyniku złożenia takich wyjaśnień oskarżony zgodnie z wnioskiem Prokuratury uzyskał prawo do łagodnego potraktowania. Nie można zapomnieć, iż początkowo nie przyznanie się do winy i odmowa składania wyjaśnień nie może w żaden sposób wpływać na jego wiarygodność, bowiem w dalszym etapie postępowania jego zeznania jawiły się jako konsekwentne i spójne z pozostałym materiałem dowodowym. Taka postawa oskarżonego mogła początkowo wiązać się dla niego z obawą zemsty ze strony środowiska przestępczego. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, bowiem są one szczegółowe, precyzyjne i konsekwentne. Nie zawierają informacji wzajemnie sprzecznych. Przy ustalaniu ilości środków odurzających w obrocie, Sąd wziął pod uwagę ilości wskazane przez oskarżonego w powiązaniu z wyjaśnieniami A. B. i K. G. (1).

Wyjaśnienia współoskarżonych i współpodejrzanych współbrzmia z wyjaśnieniami oskarżonego. I tak:

- **A. B.** /k. 468-470, 471-472, 473-475, 476-484, 485-491v, 492-500, 501-515, 520, 637-639, 809-810, 640-642, 780-785, 964-965, 1014-1017, 1087-1088, 1100-1101, 1744/ potwierdził, iż z A. S. (1) prowadził transakcje narkotykowe. Opisał szczegółowo transakcje z oskarżonym, które zostały poparte wyjaśnieniami podczas eksperymentu procesowego. Wskazał, że oskarżony nabywał u niego środki odurzające w celu dalszej odsprzedaży. Rozpoznał na tablicy poglądowej A. S. (1) /k. 499/. Kupował także haszysz od oskarżonego /k. 512v/.

- **K. G. (1)** /k. 869-870, 872, 1084-1086, k. 65v-66v akt sprawy IV K 176/15/ potwierdził dokonywanie transakcji narkotykowych z oskarżonym. Zbył oskarżonemu 200 gram marihuany.

- **R. P.** /k. 999-1000, 1010-1011, 1012-1013/ ujawnił, że zażywał środki odurzające w postaci marihuany wspólnie z oskarżonym. Wskazał, że oskarżony miał dostęp do sprzedawcy i „załatwiał” marihuanę, a także zajmował się uprawą konopii innych niż włókniste, a następnie wytwarzaniem marihuany.

- **J. C.** /k. 840-841, 843, 1132, 50v-51 akt IV K 176/15/ nie wykluczył, ażeby sprzedawał marihuanę A. S. (1)

- **A. U.** opisał oskarżonego jako osobę powszechnie znaną ze sprzedaży narkotyków /k. 1651-1652/.

- **P. S.** w postępowaniu przygotowawczym zaprzeczył, aby brał udział w transakcji z A. S. (1) /k.1624-1625, 1744-1748, 1760-1761/. Jak wyjaśniał w toku rozprawy, nie posiadał wiedzy, kto pośredniczył w transakcjach /k. 58/. Uznał, że mogło tak być tak jak wyjaśniał A. S. (1).

- **P. N.** /k. 1012-1013, 1026-1027/ ustosunkował się do zażywania środków odurzających wspólnie z oskarżonym. Omówił fakt uprzedniej uprawy marihuany wspólnie z oskarżonym.

- ponadto świadek **L. F.** /k. 643-644/ - funkcjonariusz Policji zaakcentował fakt uprawy przez oskarżonego konopii innych niż włókniste, ilość zabezpieczonych środków odurzających oraz profesjonalny charakter uprawy.

Sąd uznał zeznania wskazanych powyższych współoskarżonych, współpodejrzanym i świadka jako wiarygodne. W powiązaniu z wyjaśnieniami oskarżonego tworzą spójny obraz. Treść powyższych wyjaśnień i zeznań cechuje sumienność i rzetelność. Nakreślają sylwetkę oskarżonego jako osoby uzależnionej od narkotyków, mającą stały dostęp do różnych środków odurzających oraz udzielającą odpłatnie i nieodpłatnie środków odurzających. Tak ukształtowane wyjaśnienia i zeznania dowodzą istotnych okoliczności sprawy i posiadają doniosłe znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Natomiast **P. O.** (ps. M. z W.) zaprzeczył transakcjom narkotykowym z jego udziałem /k. 1014-1018/. Wobec spójnych i konsekwentnych wyjaśnień pozostałych oskarżonych, Sąd nie uznał wyjaśnień za wiarygodne, bowiem stanowiły przyjętą przez podejrzanego prawem przyjętą linię obrony, mającą na celu umniejszenie jego odpowiedzialności karnej. Wyjaśnienia P. O. nie zdołały zdyskredytować szczerego i konsekwentnego przyznania się do winy oskarżonego powiązanego z wyjaśnieniami wskazanych powyżej współoskarżonych, zeznaniami świadków, protokołami z oględzin, opiniami kryminalistycznymi.

Zeznania **M. L.** /k. 744-747/ - zbieżne z wyjaśnieniami oskarżonego nie przyczyniły się do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie. Świadek nie wiedziała o istnieniu uprawy konopii w mieszkaniu.

Pozostali współoskarżeni nie odnieśli się do udziału oskarżonego w obrocie środkami odurzającymi. Nie posiadali także wiedzy o okolicznościach wytwarzania przez niego marihuany.

Z opinii sądowo – psychiatrycznej oskarżonego A. S. (1) /k. 650-654/ wynika, że nie zdradza on objawów choroby psychicznej, endogennych zaburzeń nastroju, upośledzenia umysłowego ani cech organicznego uszkodzenia OUN. W czasie popełnienia zarzucanych mu czynów nie wykazywał innych zakłóceń czynności psychicznych. U oskarżonego stwierdzono pierwotne zaburzenia w obrębie struktury osobowości dys socjalnej ze skłonnością do nadużywania środków psychoaktywnych, bez cech psychodegradacji, nie mając jednak wpływu na ocenę poczytalności oskarżonego.

W opinii H-E-IV-5480/1833/14 /k. 767-768/ Komendy Wojewódzkiej Policji w K. ustalono, że susz roślinny zabezpieczony u oskarżonego pod poz. 7,10,11,12,16 to ziele konopi innych niż włókniste Masa netto wynosiła 67,57 gram netto. Zidentyfikowano także susz roślinny z dodatkiem żywicy konopi, a także rozdrobniony mechanicznie materiał pochodzenia roślinnego zawierający żywicę konopi Wskazano, że rośliny zabezpieczone jako ślad nr 1 to konopie inne niż włókniste w stadium rozwojowym przed fazą kwitnienia. Oszacowano, że ich wzrost mógł trwać kilka tygodni. Podano, że z jednej rośliny można uzyskać średnio 22 gramy marihuany, tak więc w rozpatrywanym przypadku, zakładając dalszy wzrost roślin do momentu wykształcenia w pełni dojrzałych kwiatostanów, można prognozować hipotetyczną wydajność uprawy na 132 gramy marihuany. Jak wskazano, ziele konopi innych niż

włókniste oraz żywica konopi to środki odurzające, ujęte w załączniku nr 1 do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. We wnioskach opinii H-E-IV-5481/5934/14 /k. 799/ nie stwierdzono obecności środków odurzających na namiocie ze stelażem, poddanego ekspertyzie. Także ślady papilarne /k. 801-805/ nie nadawały się do identyfikacji.

Pozostały materiał dowodowy w postaci dowodów dokumentarnych, do których Sąd nie miał zastrzeżeń pozwolił w sposób nie budzący wątpliwości ustalić stan poczytalności oskarżonego. Ponadto w opiniach kryminalistycznych w sposób niewątpliwy ustalono, iż zabezpieczone rośliny stanowią konopie inne niż włókniste. Wskazane opinie sądowe Sąd uznał za logiczne, rzetelne i konsekwentne.

Biorąc pod uwagę zebrany w postępowaniu materiał dowodowy fakt i okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu przestępstwa nie budziły wątpliwości Sądu. Bez wątpienia oskarżonemu można było przypisać winę, rozumianą jako możliwość zarzucenia mu niewłaściwego zachowania. Od strony przedmiotowej działanie przestępcze, o którym stanowi art. 56 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii polega na dokonywanym wbrew przepisom wprowadzaniu do obrotu albo uczestniczeniu w obrocie środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi lub słomą makową. Przedmiotem czynności wykonawczej są środki odurzające, substancje psychotropowe, słoma makowa. Czyn z art. 56 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest przestępstwem materialnym w odniesieniu dla formy sprawczej w postaci "wprowadzenia do obrotu". Dla jego zaistnienia konieczne jest określenie skutku w postaci wprowadzenia do obrotu środków odurzających, substancji psychotropowej lub słomy makowej. Jeżeli nie nastąpi wprowadzenie środków do obrotu, to sprawca odpowiada za usiłowanie dokonania przestępstwa. Z kolei dla realizacji znamienia "uczestniczyć w obrocie" nie jest konieczne wystąpienie skutku, sam fakt bowiem brania udziału w określonej transakcji, bez względu na to, czy doszła ona do skutku, realizuje tę formę sprawczą. Uczestnictwem w obrocie jest zachowanie każdego, kto ma odegrać nawet niewielką rolę w procesie wprowadzenia do obrotu środków odurzających lub substancji psychotropowych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 18 października 2012 r., II Aka 163/12). Strona podmiotowa przestępstwa z art. 56 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wyraża się tylko w umyślności z zamiarem bezpośrednim lub z zamiarem ewentualnym. Sprawca musi obejmować zamiarem również okoliczność "wprowadzenia do obrotu" środków odurzających lub substancji psychotropowych albo znamię "uczestniczyć w obrocie".

Wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego skłoniły Sąd do uznania, że oskarżony A. S. (1) w okresie od 2009r. do 4 grudnia 2013r. w L. wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji odurzających. Materiał dowodowy w sprawie, tj. wyjaśnienia oskarżonego, wyjaśnienia A. B. jednoznacznie wskazują na oskarżonego jako pośrednika w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających. Rola oskarżonego A. S. (1) w obrocie środkami odurzającymi była znacząca, bowiem nabywał substancje odurzające, a następnie odsprzedawał. To od oskarżonego nabywał substancje odurzające A. B. i inni nieustaleni odbiorcy. Oskarżony tym samym nie nabywał środków odurzających na własne potrzeby. Ponad wszelką wątpliwość po stronie oskarżonego A. S. (1) zachodziła tym samym umyślność działania z zamiarem co najmniej ewentualnym. Jako, że substancja o nazwie kryształ nie została w toku przewodu sądowego dostatecznie określona jako środek odurzający, podlegający penalizacji, zgodnie z wnioskiem Prokuratora należało wyeliminować przedmiotową substancję z opisu czynu. Ponadto uwzględniono także wniosek o zaznaczenie, iż oskarżony zbywał mefedron po dacie 25 sierpnia 2010 roku.

Jednocześnie ustęp 3 art. 56 cytowanej ustawy przewiduje typ kwalifikowany tego przestępstwa w sytuacji, gdy przedmiotem czynu jest znaczna ilość narkotyków. W przedmiotowej sprawie, kierując się ugruntowanymi w orzecznictwie kryteriami Sąd mając na uwadze rodzaj narkotyku i wagę uznał, iż mamy do czynienia ze znaczną ilością narkotyku. Sąd orzekający przychylił się do poglądu Sądu Najwyższego, że "znaczna ilość narkotyków to taka, która wystarcza do jednorazowego odurzenia się co najmniej kilkudziesięciu osób" (postanowienie Sądu Najwyższego z 1 lutego 2007 r., sygn. akt III KK 257/06, Lex nr 323801 oraz wyroki Sądu Najwyższego z: 1 marca 2006 r., sygn. akt. II KK 47/05, Lex nr 182794 i 10 czerwca 2008 r., sygn. akt. III KK 30/08, Lex nr 418629). Nabycie środków odurzających przez A. S. (1) przewyższało wyraźnie dawkę konsumencką.

Dla oddania w pełni przestępności czynu Sąd przypisał oskarżonemu czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Bezsporne pozostaje, iż oskarżony działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielał różnym odbiorcom środki odurzające. Sąd miał także na uwadze, iż zgodnie z utrwaloną praktyką dla przyjęcia kwalifikacji prawnej czynu z art. 12 k.k. bez znaczenia pozostaje okoliczność, że nabywcami środków odurzających były różne osoby (por. w tej kwestii wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 28 lutego 2002 r. sygn. akt II Aka 542/2001, a także Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia z dnia 12 września 2007 r. sygn. akt II Aka 26/07). Sąd uznał ponadto, iż oskarżony dokonując sprzedaży narkotyków działał w krótkich odstępach czasu. W judykaturze przyjmuje się bowiem, iż nawet kilkumiesięczne przedziały czasowe pomiędzy kolejnymi zachowaniami sprawcy czynu ciągłego mogą być w określonych okolicznościach traktowane jako „krótkie odstępy czasu” w rozumieniu art. 12 k.k. Ponadto Sąd dokonując oceny prawnej tego czynu miał na uwadze z góry powzięty zamiar oskarżonego A. S. (1) w popełnieniu przestępnego procederu oraz krótkie odstępy czasu dzielące poszczególne działania oskarżonego i dlatego też przyjął iż oskarżony działał w warunkach art. 12 k.k., tj. czynem ciągłym.

Natomiast ujawnione w pomieszczeniach w L. przy ulicy (...) przedmioty i substancje w postaci plantacji, stanowiły „uprawę konopi”, w rozumieniu art. 4 pkt 28 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, albowiem jest nią każda uprawa, bez względu na powierzchnię. Uprawa ta w powiązaniu z zabezpieczonym wraz z nią zieleniem konopi w postaci suszu wskazują, że A. S. (1) ponadto „wytwarzał” w ten sposób środki odurzające, w rozumieniu art. 4 pkt 35 w/w ustawy. Wytwarzaniem środka odurzającego są dopiero takie dalsze czynności podejmowane po zbiorze (np. suszenie), za pomocą których otrzymuje się gotowy środek odurzający zdalny do użycia, a więc określony preparat danej rośliny, np. susz konopi. Jako, że oskarżony wytworzył znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innego niż włókniste - a to w ilości 122,54 gram - to zasadnym było zakwalifikowanie zachowania oskarżonego z art. 53 ust. 2 cytowanej ustawy.

Odnieść należy się do instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary. Jako, że oskarżonemu A. S. (1) zarzucono także zbrodnię, to możliwe jest nadzwyczajne złagodzenie kary pozbawienia wolności w trybie art. 387 k.k., gdy wniosek został złożony przed doręczeniem oskarżonemu zawiadomienia o terminie rozprawy, jak to miało miejsce w realiach niniejszej sprawy. Sąd wobec oskarżonego A. S. (1) zastosował nadzwyczajne złagodzenie kary pozbawienia wolności na podstawie art. 60 § 3, § 6 pkt. 2 k.k. Oskarżonemu A. S. (1) zostały wymierzone kary jednostkowe uwzględniające jego postawę procesową, która skłoniła go do ujawnienia przestępstw i podania okoliczności ich popełnienia. Swoim zachowaniem oskarżony ułatwił ujawnienie przestępstw i podał okoliczności ich popełnienia. Przyczyniło się to niewątpliwie do realizacji podstawowych celów postępowania karnego, przez co winno również znaleźć odzwierciedlenie w korzystniejszym wymiarze kary. Oskarżonemu za zbrodnie wymierzono karę wyższą niż jedna trzecia dolnej granicy ustawowego zagrożenia, tj. 2 lata i 11 miesięcy wobec A. S. (1). Przesłankę zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia stanowi także współdziałanie z innymi osobami w popełnieniu przestępstw. Za współdziałających w popełnieniu przestępstwa z innymi osobami w rozumieniu art. 60 § 3 k.k. należy uznać co najmniej trzech sprawców, którzy mimo postawienia im odrębnych zarzutów lub nawet osądzenia ich w odrębnych postępowaniach, uczestniczą w obrocie hurtowym tymi samymi narkotykami, przy czym jeden z nich (lub grupa współników) sprzedaje narkotyki, a drugi z nich (lub inna grupa współników) je nabywa. W niniejszej sprawie oskarżony A. S. (1) działał wspólnie i w porozumieniu z A. B. i innymi osobami. W toku postępowania przygotowawczego i sądowego oskarżony A. S. (1) złożył szczerze i wyczerpujące wyjaśnienia, obciążając inne osoby, współdziałające w popełnieniu oraz w sposób konsekwentny i rzeczowy omówił istotne okoliczności popełnionych czynów. Współdziałające osoby miały popełnić jakościowo tożsamy czyn, który jest czynem popełnionym wspólnie ze sprawcą. Nadto Prokurator podczas rozprawy głównej złożył wniosek o zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary. Zostały spełnione przesłanki zastosowania ww. przepisu, tj. przekazanie przez sprawcę przestępstwa popełnionego we współdziałaniu z co najmniej dwiema osobami, organowi powołanemu do ścigania przestępstw wszystkich istotnych w sprawie, posiadanych przez niego informacji o osobach współdziałających z nim w popełnieniu tego przestępstwa oraz okolicznościach jego popełnienia, niezależnie od tego, czy informacje te były już temu organowi znane.

Zgodnie z art. 53 k.k. Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd uwzględnił w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego. Sąd miał na uwadze uzgodnione przez oskarżonego wnioski o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy z prokuratorem. Tak ukształtowane kary jednostkowe po zastosowaniu instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary są adekwatne do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów, a także w należyty sposób uwzględniają cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonego. Kary jednostkowe wymierzone oskarżonemu za poszczególne przestępstwa z art. 56 ust. 3 oraz 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k., kara 1 roku i 11 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 60 złotych, za przestępstwa z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. kara 2 lata i 11 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 60 złotych czynią też zadość potrzebom w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd wyraża przekonanie, że wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe są jedynymi, które w jego przypadku są w stanie spełnić wszystkie cele, tak w zakresie prewencji indywidualnej – zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonego jak i w ramach prewencji generalnej – cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wobec znowelizowania trybów konsensualnych po 1 lipca 2015 roku i opłacalności takiego sposobu zakończenia postępowania w danej instancji, wpływa korzystnie na konieczności kształtowania świadomości indywidualnej oraz prawnej społeczeństwa co do nieuchronności kary. W szczególności wymiar kary musi wzbudzić lub utrwalić respekt przed konsekwencjami działań naruszających prawidłowe funkcjonowanie państwa, porządek publiczny, godność i nietykalność człowieka, prawa i ochronę obywateli tego państwa i innym osób zamieszkałych na jego terytorium.

Wymierzając karę łączną Sąd zastosował wobec oskarżonego A. S. (1) zasadę asperacji, bowiem przestępstwa popełnione przez oskarżonego A. S. (1) nie cechują się tak bliskim związkiem sytuacyjnym. Oskarżony najpierw uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających, które odpłatnie udzielał, po czym gdy zakończył tenże proceder, przystąpił do samodzielnego wytwarzania substancji odurzających. Tym samym jeden z czynów nie może pochłaniać bezprawia drugiego z nich. Sąd orzekł wobec A. S. (1) karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 210 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 60 złotych.

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1, 2 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu A. S. (1) karę łączną grzywny w wymiarze 210 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie po 60 złotych. Sąd uznał, że tak ukształtowana kara łączna grzywny uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonego, jak również jego możliwości zarobkowe, dochody oraz wartość majątku. Uznać zatem należy, że sytuacja majątkowa oskarżonego pozwala na ich uiszczenie.

Sąd na zasadzie art. 60 § 3 i 5 k.k. w zw. z art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U z 2013 poz. 1247) warunkowo zawiesił oskarżonemu A. S. (1) wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby 9 lat, oddając go fakultatywnie pod dozór kuratora. Oskarżonemu została wymierzona kara poniżej 5 lat pozbawienia wolności i uzasadniona staje się pozytywna prognoza, iż oskarżony uzyskując dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia nie popełni ponownie przestępstw.

Na zasadzie art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu A. S. (1) na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 26 lutego 2015 roku do 22 maja 2015 roku i uznaje ją za wykonaną w zakresie 172 stawek dziennych grzywny.

Konsekwencją skazania wobec A. S. (1) było orzeczenie obowiązku powstrzymania się od używania środków odurzających na podstawie art. 72 § 1 pkt. 5 k.k.

Zgodnie bowiem z art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd za przestępstwa popełnione przez oskarżonego może orzec nawiązkę na cele zwalczania i zapobiegania narkomanii. Tym samym Sąd orzekł na rzecz Centrum Zdrowia Psychicznego i Leczenia Uzależnień w G., ul. (...) nawiązkę od A. S. (1) w kwocie 400 zł. W uznaniu Sądu kwota ta choć w niewielkim stopniu przyczyni się do pomocy osobom uzależnionym, z drugiej strony Sąd wziął pod uwagę funkcje represyjno – kompensacyjne oraz charakter środka, jak i możliwości finansowe oskarżonego.

Z popełnienia przestępstwa oskarżony uzyskał korzyść majątkową w kwocie 4 000 zł . Przy wyliczeniu kwoty przepadku równowartości korzyści majątkowej, Sąd wziął pod uwagę ilość substancji psychotropowych, oraz cenę za jaką nabywali substancje psychotropowe i jaki przychód osiągnęli z przestępczego procederu. Z teź racji na podstawie art. 45 § 1 k.k. Sąd orzekł w sentencji wyroku przepadek równowartości korzyści majątkowej.

Na mocy art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1, art. 3 i art. 6 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych Sąd obciążył częściowo oskarżonego A. S. (1) kosztami sądowymi w kwocie po 70 zł w postaci wydatków poniesionych w sprawie i obciążył opłatą: A. S. (1) w kwocie 2 920 zł (opłata od kary łącznej pozbawienia wolności i kary łącznej grzywny).